

୧୯ ଅପ୍ରେଲ ୨୦୨୪ ଖୁତବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ, ଇସଲାମାବାଦ୍ ଚିଲଫୋର୍ଡ଼

ଓହ୍ଲଦ୍ ଯୁଦ୍ ଓ ହମରାଉଲ୍ ଅସଦ୍ ଯୁଦ୍ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ମୁସ୍ତଫା ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଜୀବନୀର ବିଶ୍ୱାସବର୍ଦ୍ଧକ ବର୍ଣ୍ଣନା ଏବଂ ମଧ୍ୟପୂର୍ବ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଅତି ଶୋଚନୀୟ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି (ବିଶେଷ) ଦୁଆ କରିବାର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ ।

ଅଶହ୍ ଦୁ ଅଲଲା ଇଲାହା ଇଲଲ୍ଲାହୁ ଓହ୍ଲଦ୍ ହୁ ଲାଶରିକା ଲହୁ ଓଅଶହ୍ ଦୁ ଅନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅର୍ଦ୍ଦୁହୁ ଓରସୁଲୁହୁ ଅମ୍ଲାବାଦ୍ ଫାଉଦୁବିଲ୍ଲା ହିମିନଶ୍ ଶୈତା ନିରରଜିମ୍ । ବିସ୍ମିଲ୍ଲା ହିରରହେମା ନିରରହିମ୍ । ଅଲହମ୍ ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ରବ୍ ବିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ଅରରହମା ନିରରହିମ୍ । ମାଲିକି ସୋମିଦ୍ ଦିମ୍ । ଇସ୍ତାକା ନାବୁଦୁ ଓ ଇସ୍ତାକା ନସତଇନ୍ । ଇହ୍ ଦିନସ୍ ସିରାତଲ୍ ମୁସ୍ତକିମ୍ ସିରାତଲ୍ ଲଜିନା ଅନଅମ୍ତା ଅଲୈହିମ୍ ଶୈରିଲ୍ ମଗ୍ସୁବି ଆଲୈହିମ୍ ଓଲହ୍ ଦାଲ୍ଲିମ୍ ।

ତଶହ୍ ଦ୍, ତଉଜ୍ ଓ ସୁରାଃ ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ପ୍ରିୟ ହୁଜୁର ଅନଓର ^{ଅ.ବ} କହିଲେ; ଓହ୍ଲଦ୍ ଯୁଦ୍ ର ଘଟଣାବଳୀ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆଉ କିଛି ଅଧିକ ଘଟଣା ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଅଛି, ଯେଉଁଥିରୁ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ମୁସ୍ତଫା ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଜୀବନୀର ଅତି ସୁନ୍ଦର ଓ ଚିତ୍ତାକର୍ଷକ ସ୍ୱଭାବ ପ୍ରତିପାଦିତ ହେଉଅଛି । ହଜରତ ଜାବିର୍ ବିନ୍ ଅବଦୁଲ୍ଲା ^{ର.ଅ} ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପିତା ହଜରତ ଜାବିର୍ ବିନ୍ ଉମ୍ ରୋ ^{ର.ଅ}ଙ୍କର ପରଲୋକ ହେଲା ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଉପରେ କିଛି କରଜ ପରିଶୋଧ କରିବା ବାକିରହି ଯାଇଥିଲା । ଅତଏବ ସେ ହୁଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ସେବାରେ ନିବେଦନ କଲେ କି ହୁଜୁର ଉକ୍ତ ରୁଣଦାତାଙ୍କୁ ବୁଝାନ୍ତୁ ଯେ, ସେମାନେ ମୋ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ କରଜରେ କିଛି କୋହଳ କରିଦିଅନ୍ତୁ । ବସ୍ତୁତଃ ହୁଜୁର ^{ସ.ଅ} ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ରଖିଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଉକ୍ତ କରଜରେ କୌଣସି ହ୍ରାସ କଲେ ନାହିଁ । ସେତେବେଳେ ହୁଜୁର ^{ସ.ଅ} ମୋତେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଯାଅ ଏବଂ ନିଜ ଖଜୁରୀ ବଗିଚାର ଖଜୁରୀକୁ ପୃଥକ କରିବା ଅନ୍ତେ ମୋତେ ସୁଚିତ (ଖବର) କରିବ । ଅତଏବ ମୁଁ ସେହିପରି କରିବା ପରେ ନିଜ ପ୍ରିୟ ମୁନିବଙ୍କୁ ସୁଚିତ କଲି । ଖବର ପାଇ ହୁଜୁର ^{ସ.ଅ} (ଆମ ବଗିଚା ଆଡ଼କୁ) ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ ଏବଂ ଜମା ହୋଇଥିବା ଖଜୁରୀ କୋଳି ମଝିରେ ହୁଜୁର ^{ସ.ଅ} ବସି ପଡ଼ିଲେ ଏବଂ କହିଲେ; ସେହି ରୁଣଦାତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର (ପ୍ରାପ୍ୟ) ଓଜନ କରି ପ୍ରଦାନ କର । ମୁଁ ଆଦେଶର ପାଳନ କଲି, ଏପରିକି ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ ଥିଲା ତାହା ସେମାନେ ହ୍ରାସଲ କରିନେବା ପରେ ମୋ ନିକଟରେ ଆହୁରି ଖଜୁରୀ କୋଳି ବଞ୍ଚି ରହିଲା । ଆଉ ଏପରି ପ୍ରତୀତ ହେଉଥିଲା ଯେମିତି କି ସେଥିରେ କିଞ୍ଚିତ ମଧ୍ୟ ହ୍ରାସ ଘଟି ନାହିଁ ।

ମହାମାନସ ହୁଜୁର ଅନଓର ^{ଅ.ବ} କହିଲେ; ହଜରତ ସାଦ୍ ବିନ୍ ମାଜ୍ ^{ର.ଅ}ଙ୍କର ବୃଦ୍ଧ ଓ ଦୁର୍ବଳ ମାତା ପୈଗମ୍ବର ମୁହମ୍ମଦ ମୁସ୍ତଫା ^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ (ଅତ୍ୟଧିକ) ଆଦର ସମ୍ମାନ କରିବା ଯୋଗୁଁ (ଭାବବିହୋଳ ହୋଇ) ମଦିନା ବାହାରକୁ ଚାଲି ଆସିଲେ, ଯେଉଁ ଘଟଣାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା (ମୁଁ) ଗତ ଖୁତବାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିସାରିଛି କି ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ହୁଜୁର ^{ସ.ଅ} ନିଜ ବାହାନକୁ ଅଟକାଇ ଦେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରର ଶହିଦ୍ ହେବାର ଶୋକ ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ, ଏହି ଘଟଣା ଚର୍ଚ୍ଚା କରି ହଜରତ ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ ^{ର.ଅ} କୁହନ୍ତି; ଏହି ଘଟଣାମାନ ଉପରେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କର ଏବଂ ଦେଖ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ} ଅନ୍ୟର ହୃଦୟକୁ କଷ୍ଟ ଓ ଆଘାତ ଲାଗିବା ପ୍ରତି ତଥା ତାହା ସହିତ ସହାନୁଭୂତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପ୍ରତି କେତେ ଧ୍ୟାନ ରଖୁଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରୁଥିଲେ । ସେଥିଅନ୍ତେ ଆପଣ ଉକ୍ତ ବୃଦ୍ଧ ମହିଳାକୁ କହିଲେ; ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଯାଅ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପରିଜନ ଯୁଦ୍ଧରେ ଶହିଦ୍ ହୋଇଛନ୍ତି, ସୁସମାଚାର ପ୍ରଦାନ କରିଦିଅ କି ଆଜି ଆମର ଯେତେ ସଂଖ୍ୟାରେ ମୁସଲମାନ ଶହିଦ୍ ହୋଇଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେ

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଏକତ୍ର ରଖୁଛନ୍ତି । ଆଉ ସେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାମୁରେ ଏହି ବିନୀତ ଗୁହାରୀ କରିଛନ୍ତି କି ଆମ ପରିଜନମାନଙ୍କର ସାହା ହୁଅ । ସେଥିଅନ୍ତେ ସ୍ୱୟଂ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ମଧ୍ୟ ଦୁଆ କଲେ ହେ ପ୍ରଭୁ ! ଓହ୍ଲଦ୍ ମୁଦ୍ଧର ଶହିଦ୍ମାନଙ୍କ ପରିଜନମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଉତ୍ତମ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଦିଅ ।

ହଜରତ ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ଵି କୁହନ୍ତି; ଏଥିରୁ ଜ୍ଞାତ ହେଉଛି ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} (ରଣକ୍ଷେତ୍ରରୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରି) ମଦିନାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଓହ୍ଲଦ୍ ର ଶହିଦ୍ମାନଙ୍କ ପରିଜନମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱାସନା ଦେବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ କି ଆପଣ^{ସ.ଅ}ଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ସାମାନ୍ୟ ନଥିଲା ବରଂ ଆପଣ^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ ବହୁତ ଆତ୍ମାତ ଲାଗିଥିଲା । ପୁଣି ଆପଣ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କିୟ ଓ ଅତି ପ୍ରିୟ ସାଥିମାନେ ମଧ୍ୟ ଶହିଦ୍ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ତଥାପି ଆପଣ ମଦିନାବାସୀଙ୍କ ସହିତ ପାଦରେ ପାଦ ମିସାଇ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରି ସମବେଦନା ପ୍ରକଟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିଜ ଯତ୍ନଶୀଳ ଓ ବ୍ୟଥା ପ୍ରତି ତିଳେ ମାତ୍ର ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ନଥିଲେ । ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ମୁସ୍ତଫା^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ପରି ଆକାଶ ଓ ପାତାଳରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଏଭଳି ଅତିଶୟ ଦୁଃଖକ୍ଷଣ ଓ ମହାବିପତ୍ତି ସମୟରେ ଅନ୍ୟ ସହିତ ଏପରି ଅସାଧାରଣ ସହାନୁଭୂତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିପାରିବ ।

ହଜରତ ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ଵି କୁହନ୍ତି; ସେହି ମୁଦ୍ଧରେ ଆମେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଅବଲୋକନ କରିଥାଉ କି ନବୀଶିରୋମଣୀ କିପରି ଅଦମ୍ୟ ପରାକାଷ୍ଠା, ଦାମ୍ଭିକତା ଓ ନିଜ ଅତିଉଚ୍ଚ ନମୁନାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ସମବେଦନା ଜ୍ଞାପନ କରି ତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଇଥିଲେ । ଉକ୍ତ ମୁଦ୍ଧର ଉକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି କି ପୈଗମ୍ବର ମୁହମ୍ମଦ ମୁସ୍ତଫା^{ସ.ଅ} କିଭଳି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ଥିଲେ । ସେହି ମୁଦ୍ଧରେ ଆପଣ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଅସାଧାରଣ ବଳିଦାନ କରିବା ପ୍ରତିପାଦିତ ହେଉଛି । ମୁଦ୍ଧ ସମାପ୍ତ ହେବା ଅନ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ^{ସ.ଅ} ମଦିନା ଫେରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ମଦିନାର ମହିଳାମାନେ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ}ଙ୍କର ଶହିଦ୍ ହୋଇଯିବାର (ଭିତ୍ତିହୀନ) ଖବର ଶୁଣି ଭୀଷଣ ରୂପେ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଥିଲେ । ଆଉ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ^{ସ.ଅ}ଙ୍କର ଆଗମନର ସମ୍ଭାବ ଶୁଣିଲେ ସେମାନେ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ ପାଛୋଟି ନେବା ସକାଶେ ମଦିନା ବାହାରକୁ ଅର୍ଥାତ୍ କିଛି ଦୂରକୁ ଚାଲି ଆସିଲେ । ହୁଜୁର^{ସ.ଅ}ଙ୍କର ଜଣେ ସାଲି ହଜରତ ହମ୍ମନା ଯେ କି ହଜରତ ଜହଶ୍ଵ^{ର.ଅ}ଙ୍କର ପୁତ୍ରୀ ଏବଂ ହଜରତ ମୁସେବ୍ ବିନ୍ ଉମେର୍^{ର.ଅ}ଙ୍କର ପତ୍ନୀ ଥିଲେ, ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମିଲ ଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପରେ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଦୁଃଖଦ ଖବର ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ହମ୍ମଜା^{ର.ଅ}, ତାଙ୍କ ଭ୍ରାତା ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲା^{ର.ଅ} ବିନ୍ ଜହଶ୍ଵ^{ର.ଅ}ଙ୍କର ଶହିଦ୍ ହେବା ଖବର ଦେବାରୁ ସେ ଇନ୍ନାଲିଲ୍ଲାହି ଓ ଇନ୍ନା ଇଲ୍ଲେହି ରାଜେଉନ୍ ପାଠ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସ୍ତର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗାମୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । କିନ୍ତୁ ନିଜ ସ୍ୱାମୀ ହଜରତ ମୁସେବ୍ ବିନ୍ ଉମେର୍^{ର.ଅ}ଙ୍କର ଶହିଦ୍ ହେବାର ଖବର ଶୁଣିବା ପରେ ତାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରୁ ଅଶ୍ରୁଧାର ଝରି ପଡ଼ିଲା, ଆଉ ସେ ଅଧିର ହୋଇ କହି ଉଠିଲେ; ହାଏରେ ବିଧାତା । ଏହା ଦେଖି ଇସଲାମର ପ୍ରାଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ମୁହମ୍ମଦ ମୁସ୍ତଫା^{ସ.ଅ} କହିଲେ; ଦେଖ ! ନାରୀକୁ ନିଜ ସ୍ୱାମୀ ସହିତ ଏକ ବିଶେଷ ସମ୍ପର୍କ ରହିଥାଏ । ଅଧିକନ୍ତୁ କହିଲେ; ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଜଣେ ମହିଳା ନିଜ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କିୟ ଓ ରକ୍ତର ସମ୍ପର୍କିୟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭୁଲି ଯାଇଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାହାକୁ (ଅଶେଷ) ପ୍ରେମ କରୁଥିବା ସ୍ୱାମୀ ମନେ ରହିଥାଏ । ସେଥିଅନ୍ତେ ଆପଣ^{ସ.ଅ} ହଜରତ ହମ୍ମନା^{ର.ଅ}ଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ । ତୁମେ ନିଜ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଶହିଦ୍ ହେବା କଥା ଶୁଣି ଏପରି ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଉକ୍ତି ମୁଖରୁ କାହିଁ ଉଚ୍ଚାରଣ କଲ ? ଏଥିରେ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ହେ ଅଲ୍ଲା^{ର.ଅ}ଙ୍କର ପ୍ରିୟ ରସୁଲ ! ସେତେବେଳେ ମୋତେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର (ସନ୍ତାନ) କଥା ମନେ ପଡ଼ିଗଲା କି ଏବେ ସେମାନଙ୍କର କିଏ ପାଳନପୋଷଣ କରିବ । ଆପଣ^{ସ.ଅ} କହିଲେ; ମୁଁ ଅଲ୍ଲା^{ର.ଅ}ଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୁଆ କରିବି ଯେ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମ ସ୍ୱାମୀ ଠାରୁ ବଳି ଭଲ ଲାଳନପାଳନକାରୀ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଦେବେ । ବସ୍ତୁତଃ ଏହି ଦୁଆର ପରିଣାମରେ ହଜରତ ହମ୍ମନା^{ର.ଅ}ଙ୍କର ବିବାହ ହଜରତ ତଲହା^{ର.ଅ}ଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଘରେ ମୁହମ୍ମଦ ବିନ୍ ତଲହା ଜନ୍ମ

ହେଲେ । କିନ୍ତୁ ଇତିହାସରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି, ହଜରତ ତଲହା ନିଜ ପୁତ୍ର ମୁହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସେତେ ସ୍ନେହ ଆଦର କରୁ ନଥିଲେ ଯେଉଁଲି ହଜରତ ହଫ୍ସା^{୧.୧}ଙ୍କ ପୂର୍ବ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କରୁଥିଲେ । ଏପରିକି ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ କି ତଲହାଙ୍କ ପରି ଅନ୍ୟ କାହାର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏତେ ଯତ୍ନ ଓ ସ୍ନେହ ଆଦର କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି କେହି ହେବେ ନାହିଁ ।

ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ହଜରତ ମୁସଲିମ୍ ମଉଦ^{୧.୧} କୁହନ୍ତି; ଦେଖ! ଜଣେ ମହିଳାକୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିବା ତାହାର ସ୍ତ୍ରୀମାନ ସହିତ କିଭଳି ପ୍ରଗାଢ଼ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି । ଏଥିରୁ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{୧.୧}ଙ୍କର ତାପ୍ତତ୍ତ୍ୱ ଏହା ଥିଲା କି ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ, ସେମାନେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତମ ଆଚରଣ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସାମାନ୍ୟ ସାମାନ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ (ନିଜ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ) ମାରଧର କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଯେତେବେଳେ କି ସେମାନେ ନିଜ ପରିଜନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ତୁମ ନିକଟକୁ ଚାଲି ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟ ଏହିକି ଯେ ତାଙ୍କର ଆଦର ସମ୍ମାନ କରାଯାଉ । ନା କି ଛୋଟ ଛୋଟ କଥାରେ ସେମାନଙ୍କ ସହ କଳହ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦିଅ । ମହାମହିମ ହୁଜୁର^{୧.୧} କହିଲେ; ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ କିଛି ନା କିଛି ଶିକ୍ଷା ଲୁକ୍କାୟିତ (ଗୋପନ) ଥାଏ । ଯଦି ମନୁଷ୍ୟ ତାହାକୁ ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ ଶୁଣେ ଓ ତାହାର ବିଶ୍ଳେଷଣ (ମନନ) କରେ ତେବେ ଜ୍ଞାତ ହୋଇଥାଏ ଯେ, ଆମ ପ୍ରିୟ ମୁନିବ ପୈଗମ୍ବର ମୁହମ୍ମଦ^{୧.୧}ଙ୍କର ହିତବାଣୀ କେବଳ ଜଣେ (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଉପଦେଶ ।

ହଜରତ ମୁସଲିମ୍ ମଉଦ^{୧.୧} କୁହନ୍ତି; ଯେତେବେଳେ ମହାମା ମୁହମ୍ମଦ^{୧.୧} ମଦିନାରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ସେତେବେଳେ ସେହି ମହିଳାମାନେ ଯାହାଙ୍କ ପରିଜନ (ଝୁହଦ୍ ମୁଜ୍ଜରେ) ଶହିଦ୍ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସେହି (ହୃଦୟ ବିଦାରକ) ଖବର ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲା । ଅତଃ ସେମାନେ ନିଜ ଶହିଦ୍ ପରିଜନଙ୍କ ସକାଶେ ବିଳାପ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରି ଦେଇଥିଲେ । ହୁଜୁର^{୧.୧} ଯେତେବେଳେ ଉକ୍ତ ମହିଳାମାନଙ୍କ ରୋଦନ କରିବା ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟଥାକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି ଆପଣ^{୧.୧}ଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଲୋତକପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା । ଅତଏବ ହୁଜୁର^{୧.୧} କହିଲେ; ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଆମ ଚତା ଓ ରଜାଲି ଭାଇ (ଗୋଟିଏ ନାରୀଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷୀରପାନ କରିଥିବା) ହଜରତ ହଫ୍ସା^{୧.୧} ମଧ୍ୟ ଶହିଦ୍ ହୋଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କାହିଁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ କେହି ହେଲେ ତ ବିଳାପ କରୁ ନାହାନ୍ତି ? ଏକଥା ଶୁଣିବା ପରେ ସାହାବା ଯେ କି ହୁଜୁର^{୧.୧}ଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମାନୁରାଗ ଓ ଉତ୍ସର୍ଗ ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ସୀମା ଲାଘି ଯାଇଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟାକୁଳ ଥିଲେ ନିଜ ଘରମାନଙ୍କୁ ଦୌଡ଼ି ଯାଇ ନିଜ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ; ଏବେ ନିଜ ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଳାପ କରିବା ବନ୍ଦ କର ଏବଂ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ ଅଙ୍ଗାଳିକାକୁ ଯାଇ ହଜରତ ହଫ୍ସା^{୧.୧}ଙ୍କ ପାଇଁ ବିଳାପ କର । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଯେହେତୁ ହୁଜୁର^{୧.୧} ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଳାନ୍ତ ଓ ବ୍ୟଥିତ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ଆପଣ ବିଶ୍ରାମ କରିବାକୁ ଚାଲିଗଲେ । ଯେତେବେଳେ ରାତ୍ରିର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଅତିବାହିତ ହୋଇଗଲା ଓ ହଜରତ ବିଲାଲ୍ ଆସି ଆପଣ^{୧.୧}ଙ୍କୁ ଇଶା ନମାଜ ପାଠ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜଗାଇଲେ ସେତେବେଳ ସୁଧା ଉକ୍ତ ମହିଳାମାନେ ହଜରତ ହଫ୍ସା^{୧.୧}ଙ୍କ ପାଇଁ ବିଳାପ କରୁଥିଲେ । ହୁଜୁର^{୧.୧} ପଚାରିଲେ ଏସବୁ କ'ଣ ହେଉଛି ? ଉତ୍ତର ମିଳିଲା, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରସୁଲ ! ମଦିନାର ମହିଳାମାନେ ହଜରତ ହଫ୍ସା^{୧.୧}ଙ୍କ ପାଇଁ ବିଳାପ କରୁଛନ୍ତି । ହୁଜୁର^{୧.୧} କହିଲେ; ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମଦିନାର ମହିଳାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୟାବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ, ସେମାନେ ମୋ ସହିତ ସହାନୁଭୂତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି । ପୁନଶ୍ଚ କହିଲେ; ମୋତେ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଜଣା ଥିଲା ଅନସାର୍ମାନଙ୍କୁ ମୋ ସହିତ ଅତ୍ୟଧିକ ପ୍ରେମାନୁରାଗ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏପରି ବିଳାପ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ହଜରତ ମୁସଲିମ୍ ମଉଦ^{୧.୧} କୁହନ୍ତି; ଦେଖ ହୁଜୁର^{୧.୧} ହଜରତ ହଫ୍ସା^{୧.୧}ଙ୍କ ଦେହାନ୍ତରେ କେହି ବିଳାପ କରୁ ନଥିବାର ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ବାସ୍ତବରେ ତାହା ଆପଣ^{୧.୧}ଙ୍କର କେବଳ ଏକ ଭାବାବେଗ ଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ସେହି ରୋଦନକାରୀ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ବାରଣ କଲେ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଆପଣ^{୧.୧}ଙ୍କର (ଚିରକାଳ ପାଇଁ) ଏକ ନମୁନା ସ୍ଥାପନ

କରିବା (ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଥିଲା । ହୁଜୁର^{୧.୩} ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି କରିବାକୁ ବାରଣ କଲେ ଏବଂ କୃତଜ୍ଞତା ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାପନ କଲେ । ଏହା (ଶିକ୍ଷା ଦେବାର) କିଭଳି ମହାନ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ସନ୍ତୁଳିତ ଶୈଳୀର ଦିଗଦର୍ଶନ । ଯାହାକି ଏଭଳି ଉକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆପଣ ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ହୁଜୁର^{୧.୩} ଘରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ସେତେବେଳେ ନିଜ କନ୍ୟା ହଜରତ ଫାତିମାଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡା ବଢ଼ାଇ କହିଲେ; ହେ ମୋର ପ୍ରିୟପୁତ୍ରୀ! ଏହି ଖଣ୍ଡାରେ ଲାଗିଥିବା ରକ୍ତକୁ ପରିଷ୍କାର କରିଦିଅ । ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରାଣ ! ଆଜି ତ ଏହି ଖଣ୍ଡାଟି ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରି ଦେଇଛି । ସେଥିଅନ୍ତେ ହଜରତ ଅଲୀ^{୧.୩} ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ନିଜ ଖଣ୍ଡା ବଢ଼ାଇ ଦେଇ ସେହି ସମାନ କଥା କହିଲେ, ଯାହାକି ହୁଜୁର^{୧.୩} କହିଥିଲେ । ଏଥିରେ ହୁଜୁର^{୧.୩} ଆଉ କିଛି ସାହାବାଙ୍କ ନାମ ନେଇ କହିଲେ; ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଜି ନିଜ ବୀରତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ହଜରତ ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ^{୧.୩} କୁହନ୍ତି; ବସ୍ତୁତଃ ହୁଜୁର^{୧.୩} ଏକଥା ପସନ୍ଦ କଲେ ନାହିଁ ଯେ, ଆପଣଙ୍କ ଛାଇ ଏପରି କୌଣସି ଉଚ୍ଚ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ ଯଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ସାହାବାଙ୍କୁ ଧକ୍କା ଲାଗିବ ।

ପ୍ରିୟ ହୁଜୁର ଅନଓର^{୧.୧} କହିଲେ; ଏହି ଠାରେ ଓହ୍ଲାଇ ଯୁଦ୍ଧର ଘଟଣାବଳୀ ଶେଷ ହେଉଛି । ଆଉ ଏକ ଯୁଦ୍ଧ ଯାହାର ନାମ ହମ୍ରାଉଲ୍ ଅସଦ୍ ରହିଛି, ଯାହାକି ୩ ହିଜରୀର ସଞ୍ଜାଲ୍ ମାସରେ ଘଟିଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ ତାହା ଓହ୍ଲାଇ ଯୁଦ୍ଧର ଅଂଶବିଶେଷ ଓ ପରିସମାପ୍ତି । ସେଥିରୁ ଯେଉଁ ପରିଣାମ ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇଥିଲା ତାହା ଆଧାରରେ ଏହା ଗଣନା କରାଯାଇଥାଏ କି ଅସଲରେ ଓହ୍ଲାଇ ଯୁଦ୍ଧରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ହିଁ ବିଜୟ ହୋଇଥିଲା ।

ମହାମାନ୍ୟ ହୁଜୁର ଅନଓର^{୧.୧} କହିଲେ; ଆସନ୍ତାରେ ଏହାର ବିସ୍ତୃତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି ଇନ୍‌ଶା ଅଲ୍ଲାଃ । ଦ୍ୱିତୀୟ କଥା ଯାହାକି ମୁଁ ସାଧାରଣତଃ ଦୁଆ ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଥାଏ, ତାହା (ଦୁଆ କରିବା) ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବେ । ଯେପରିକି ଆଶଙ୍କା ଥିଲା ଯେ, ଇରାନ ଇସ୍ରାଇଲ୍ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦେବ ତାହା ହିଁ ଘଟିଲା । ଯାହାକି ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏତଦ୍ ଦ୍ୱାରା ପରିସ୍ଥିତି ଆହୁରି ସଜ୍ଜିନ ହେବ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରମୁଖମାନଙ୍କୁ ସଦ୍‌ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଯେ କି ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ହେବାକୁ ପ୍ରସନ୍ନ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସୁଯୋଗ ଉପଲବ୍ଧ କରାଉଛନ୍ତି । ଏଥିସହିତ ମୁସଲମାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାବଣା ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ କି ସେମାନେ ଏକ ହୋଇ ସଠିକ୍ ରୂପେ ଏମାନଙ୍କର ମୁକାବିଲା କରନ୍ତୁ ।

ପରିଶେଷରେ ମହାମହିମ ହୁଜୁର ଅନଓର^{୧.୧} ବିଗତ ଦିନରେ ଦେହତ୍ୟାଗ କରିଥିବା ଦୁଇଜଣ ମୃତକ ଶ୍ରୀମାନ ମୌ. ଗୁଲାମ ଅହମଦ୍ ସାହେବ ନସିମ୍ ଆମେରିକା ନିବାସୀ ଏବଂ ଶ୍ରୀମାନ ଏହସାନ୍‌ଲୁ ଜଫର୍ ସାହେବ ପୂର୍ବତନ ଅମିର ଜମାଅତ ଆମେରିକା ନିବାସୀଙ୍କର ଜନାୟାଃ ଗାଏବ ପାଠ କରିବାର ଘୋଷଣା କଲେ ।

ଅଲ୍‌ହମ୍‌ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ନହ୍‌ମଦୁହୁ ଓ ନସ୍‌ତଇନୁହୁ ଓ ନସ୍‌ତରଫିରୁହୁ ଓ ନୁମିନୁ ବିହି ଓ ନତଓକ୍‌କଲୁ ଅଲ୍ଲେହି ଓ ନତଦୁବିଲ୍ଲା ମିନ୍ ଶୁରୁରେ ଅନ୍‌ଫୁସିନା ଓ ମିନ୍ ସଇୟାତି ଆମାଲିନା ମଇଁ ସୁହ୍‌ଦିହିଲ୍ଲା ଫଲାମୁଜିଲ୍ଲା ଲହୁ ଓ ମଇଁ ସୁଜ୍‌ଲିଲ୍ଲା ଫଲା ହାଦିସ୍ ଲହୁ ଓ ନଶ୍‌ହଦୁ ଅଲ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାହୁ ଓ ନଶ୍‌ହଦୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍‌ଦୁହୁ ଓ ରସୁଲୁହୁ । ଇବାଦଲ୍ଲାହି ରହ୍‌ମକୁମୁଲ୍ଲାହା ଇନ୍‌ଲିଲାହା ସ୍ୱାମୁରୁବିଲ୍ ଅଦ୍‌ଲେ ଓଲ୍ ଇହ୍‌ସାନି ଓଲ୍‌ତାଇଜିଲ୍ କୁରବା ଓ ସୁନ୍‌ହା ଅନିଲ୍ ଫହ୍‌ଶାଲ୍ ଓଲ୍ ମୁନକରି ଓଲ୍ ବଗଇ ସୁଇଦୁକୁମ୍ ଲାଅଲ୍‌କୁମ୍ ତଜକ୍ କରୁନ୍ ଉୟକୁରୁଲ୍ଲାହା ସୁୟକୁରୁକୁମ୍ ଓ ଦ୍‌ଉହୁ ସୁସ୍‌ତଜିବ୍ ଲକୁମ୍ ଓଲ୍‌ଯିକ୍‌ରୁଲ୍ଲାହି ଅକ୍‌ବର ।

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a In Odia
19th April 2024